

πνίγουν τσού σκούλλους 'Οθων. 2) 'Ενσφηνωμένος Στερελλ. (Περίστ.): Κάθουμαν μιὰ οὐλόκληρ' μέρα ἀγραδουτὸς πίνου ἀπ' τοῦ κασό'ν.

γραγρανίζω Πόντ. (Κοτύωρ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.)
Λέξεις πεποιημένη ἐκ τοῦ ἐπιφών. γ ρ ἄ - γ ρ ἄ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -α ν ἰ ζ ῶ. Βλ. "Ανθ. Παπαδόπ., 'Αρχ. Πόντ. 12 (1947), 57.

Προξενῶ θόρυβον ἐνθ' ἄν.: Μὴ γραγρανίης, ἐπόμεσεν τοῦ κισάμι μ'! Σταυρ.

γραδάρισμα τό, πολλαχ.

'Εκ τοῦ ρ. γ ρ ἄ ρ ῶ.

'Η δι' ἀραιομέτρου μέτρησις τῆς πυκνότητος ὑγροῦ πολλαχ.: 'Σ τὸ γραδάρισμα θὰ δοῦμε τί κρασί μου 'φερεις Πελοπον. (Κυνουρ.) Πάνω 'ς τὸ γραδάρισμα τοῦ κρασοῦ μου 'σπασε τὸ γράδο Πελοπον. (Γαργαλ.) 'Σ τὸ γραδάρισμα βρέθηκε μισὸ γάλα καὶ μισὸ νερὸ 'Αθῆν.

γραδάρω πολλαχ. γραδάρον πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γραδάρω Κρήτ. Σῦρ. γραδέρον 'Ιων. (Βουρλ. Κρήν.) Κρήτ. (Μονοφάτσ. κ.ά.) — Κ. Στασινοπ., Κρασί, 142 κ.ά. γραδέρον Σάμ. γραδέρον Κρήτ. (Ραμν.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἄ ρ ῶ.

1) 'Εξακριβώνω τὴν πυκνότητα ὑγροῦ τινος διὰ τοῦ ἀραιομέτρου πολλαχ.: Γραδάρω τὸ σπύργο - τὸ ρακί - τὸ κρασί - τὸ μούστο - τὸ γάλα πολλαχ. Στείλε νὰ γραδάρω τὴ τζικουδιά Κρήτ. Γραδάρω τὸ γάλα - τὸ λάδι Σῦρ. Γραδέρομε μὲ τὸ μυστόμετρο Κ. Στασινοπ., ἐνθ' ἄν. 2) Θερμομετρῶ Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν.) — Λεξ. Δημητρ.: 'Ο γιατρός ἐγραδάρωσε τὸν ἄρρωστο Λεξ. Δημητρ. 3) Μεταφ., ἐκτιμῶ τὴν ἠθικὴν ἀξίαν ἀτόμου τινὸς 'Ιων. (Βουρλ.) Κρήτ. (Κίς. Ραμν. κ.ά.): Σὰ δὲ γραδάρω τὸν ἄθροιστο, φίλο μὴ δόνε κάνης Κίς. 'Εγραδάρά δονε 'γὼ ἀπὸ τὴ βρώτη φορὰ πὺ τὸν εἶδα πὼς δὲ λέει καὶ πολλὰ πράματα (ἐξετίμησα ἀπὸ τὴν πρώτην φορὰν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸν εἶδα ὅτι δὲν εἶναι ἀξιόλογος) Ραμν.

γραδέλα ἡ, 'Ιθάκ. Κέρκ. Κεφαλλ. — Ν. Κολουμέλλ., Δοκίμ. Οἰκονομίας, 15 γραδέλα-λα Κύπρ.

Τὸ Βυζαντ. γ ρ ἄ δ ῆ λ α, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ 'Ιταλ. *gradella* = ἐσχάρα ἐκ καλάμων.

1) 'Εσχάρα ἐκ καλάμων, καλαμωτὴ Κέρκ. — Ν. Κολουμέλλ., ἐνθ' ἄν.: 'Επάνω εἰς γραδέλες ἠλίαιζε τὰ σῦκα ὅπου εἶναι μισομαραμένα Ν. Κολουμέλλ., ἐνθ' ἄν. 2) Σιδηρᾶ ἐσχάρα τῆς ἐστίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀνάπτονται ἄνθρακες διὰ τὴν ὄπτησιν τῶν φαγητῶν 'Ιθάκ. Κεφαλλ. Κύπρ.: 'Η γραδέλα εἶναι στινωμένη ἀπὸ στάχτη Κεφαλλ. 3) 'Η σιδηρᾶ ἐσχάρα τῶν ὑπονόμων Κεφαλλ.: Εἶπ' ὁ δήμαρχος νὰ βουλώσουνε τσι γραδέλες γιὰ ὄλο τὸ καλοκαίρι.

γραδελάδα ἡ, Προπ. ('Αρτάκ. Κύζ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἄ δ ῆ λ α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά δ α.

1) 'Εσχάρα σιδηρᾶ ἐπὶ τοῦ μηχανοστασίου τοῦ πλοίου Προπ. (Κύζ.) 2) Παρατηρητήριον τῶν ἀλιέων κατασκευαζόμενον ἐκ διασταυρουμένων ξυλίνων δοκῶν, τὸ θυνοσκοπεῖον τῶν ἀρχαίων Προπ. ('Αρτάκ.)

γραδελοξύστης ὁ, ἐνιαχ. γραδαλουξύστ'ς "Ηπ. (Πωγών.)

'Εκ τῶν οὐσ. γ ρ ἄ δ ῆ λ ο ς καὶ ξ ὑ σ τ ῆ ς.

'Εργαλεῖον τῶν βαρελοποιῶν, διὰ τοῦ ὁποίου κατασκευάζεται ὁ γ ρ ἄ δ ῆ λ ο ς (βλ. λ.), ἐνθ' ἄν.: Φρ. Οὐ ἄϊους πού 'ν' ἀπόφι κι αὔριου νὰ σκέπη, νὰ βουηθάη τὴν ἀρίδα, σκεπαρίδα, τὸ πελέκι, τὸ ροκάφ' καὶ τὸ γραδαλουξύστ' (εὐχῆ) "Ηπ. (Πωγών.)

γραδέλος ὁ, ἐνιαχ. γραδάλος "Ηπ. (Πρέβ.)

Πιθαν. ἐκ τοῦ 'Ιταλ. *cardello* = στήριγμα, βάσις.

'Η κατ' ἀμφοτέρα τὰ ἄκρα τῶν ἐπιμήκων σανίδων βαρελίου ἢ κάδης σχηματιζομένη αὐλαξ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφραμίζονται αἱ βάσεις αὐτῶν ἐνθ' ἄν.

γραδελούλα ἡ, Κεφαλλ.

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. γ ρ ἄ δ ῆ λ α.

Γ ρ ἄ δ ῆ λ α 1.

γραδελώνω ἐνιαχ. γραδελώνου "Ηπ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἄ δ ῆ λ ο ς, τὸ ὅπ. βλ.

Σκαλίζω σανίδα ἢ ξύλον ἐνθ' ἄν.

γραδέλωση ἡ, ἐνιαχ. γραδάλωσ' "Ηπ. (Κόνιτσ. Πρέβ.) Μακεδ. (Βογατσ.)

'Εκ τοῦ ρ. γ ρ ἄ δ ῆ λ ῶ ν ω.

1) Γ ρ ἄ δ ῆ λ ο ς, τὸ ὅπ. βλ., "Ηπ. (Κόνιτσ.) Μακεδ. (Βογατσ.) 2) 'Εφαρμογὴ "Ηπ. (Πρέβ.)

γραδελωτήρι τό, ἐνιαχ. γραδαλωτήρ' "Ηπ. (Κόνιτσ.)

'Εκ τοῦ ρ. γ ρ ἄ δ ῆ λ ῶ ν ω.

'Εργαλεῖον τῶν βαρελοποιῶν, διὰ τοῦ ὁποίου οὔτοι σχηματίζουν τὴν αὐλακα εἰς τὰς ἐπιμήκεις σανίδας τῶν βαρελίων ἐνθ' ἄν.

γράδι τό, ἐνιαχ. γράδ' Θεσσ. (Ζαγορ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἄ δ ῶ.

Γ ρ ἄ δ ῶ 5, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γραδίνο τό, ἐνιαχ. *gradino* Νάξ.

'Εκ τοῦ 'Ιταλ. *gradino* = βαθμῖς.

Βαθμῖς, σκαλοπάτι ἐνθ' ἄν.

γράδο τό, σύνθηθ. γράδον Κύπρ. γράδου Μακεδ. (Δρυμ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν. 'Ιτέα.) γράδο Πελοπον. (Κίτ. Μάν.) γράδος ὁ, Στερελλ. (Νεοχώρ. 'Ορχομεν.) Χίος (Πυργ.) γράδος Κεφαλλ. γράδους 'Αλόων. Σκόπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) γράδα ἡ, Πελοπον. (Μάν. Ξεχώρ.)

'Εκ τοῦ 'Ιταλ. *grado* = βαθμὸς, βῆμα, βαθμῖς.

1) Βαθμὸς ἀξιώματος 'Αντίπαξ. Παξ.: Αὐτὸς ἐπῆε 'ς τὸ στρατὸ κ' ἐπῆρε τόσα γράδα Παξ. 'Εχει μεγάλο γράδο αὐτόθ. 2) Βαθμὸς θερμότητος 'Αντίπαξ. 'Αττικ. Παξ. Πελοπον. (Γαργαλ. Κίτ. Μάν. 'Ολυμπ.): Τὴν ἐπιαισε ἡ κυρά της καὶ ἔχει τώρανες σαράντα γράδα ζέστη (ἡ κυρά της = ἡ ἐλονοσία, ἡ θέρμη) Γαργαλ. Εἶχε ζέστη σαράδα γράδα τὸ παιδί Κίτ. Μάν. β) Συνεκδ., τὸ θερμόμετρον 'Αττικ. "Ηπ. (Μαργαρ.): Σήμερα εἶχε μεγάλη ζέστη, τὸ γράδο πῆγε 'ς τὰ σαράντα Μαργαρ. 3) Βαθμὸς πυκνότητος ὑγρῶν, συνήθως τῶν οἰνοπνευματωδῶν πολλαχ.: Πόσα γράδα εἶναι ἡ σούμμα; (σούμμα = ἀπόσταγμα τῶν στεμφύλων, εἶδος οὔζου ἐγχωρίου ἀποστάξεως) Εὐβ. Πόσω γραδῶν εἶν' ἡ ρακή μας; Κρήτ. 'Η καλιὰ πρέπει νὰ 'ναι ἔξι γραδῶν (καλιὰ = ἡ

διάλυσις τῆς καυστικῆς ποτάσεως) Ἴων. (Βουρλ.) Δὲν ἔχει γράδα τὸ κρασί, βῆκε σὰ βιβάδα (βῆκε = βγῆκε, βιβάδα = ποτὸν ἐλαφρόν) Ἰθάκ. Νὰ φέρης τσεδροκοῦτσα νὰ ρίξω 'ς τὸ βουτσί μὲ τὸ μούστο, νὰ πάρη τὴ μυρωδέα τοῦ τσέδρου τὸ κρασί, ὅδας πάρη τὴ γράδα του καὶ βράση (τσεδροκοῦτσα = οἱ καρποὶ τοῦ κέδρου, βουτσί = ξύλινο βαρέλι) Πελοπν. (Ξεχώρ.) || Φρ. Ἐν ἡρτα 'κόμα 'ς τὸ γράδομ-μον (= δὲν ἔφθασα ἀκόμη εἰς κατάστασιν πλήρους εὐθυμίας) Κύπρ. Ἡ φρ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. Εἶναι 'ς τὰ γράδα του (εἶναι μεθυσμένος) Ἄνδρ. Ἡ φρ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. Εἶναι 'ς τὰ γράδα του (=εἶναι εὐθυμος) Λῆμν. Σάμ. Συνών. Φρ. Εἶναι 'ς τὸ κέφι. Δὲν εἶν' τους ἰντάξ' αὐτὸς 'ς τὰ γράδα τ' (=δὲν εἶναι ἐν τάξει εἰς τὰς φρένας του) Θεσσ. (Πήλ.) || Ἄσμ.

Εἰκοσιδυὸ γραδῶ ρακὴ νὰ πῆς νὰ σὲ λωλάνη, γιὰτὶ δὲ ταγιατίζω βλιὸ τὰ πείσματα ποὺ κάνεις Κρήτ. (Πεδιάδ. κ.ά.) 4) Τὸ ἀραιόμετρον, ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου μετρεῖται ἡ πυκνότης τῶν ὑγρῶν, συνήθως τῶν οἰνοπνευματωδῶν καὶ τοῦ γάλακτος πολλαχ.: Γράδο τοῦ μούστου — γιὰ σπύρο - γιὰ γάλα πολλαχ. Γράδου γιὰ τ' σαλαμούρα (ὄργανον πρὸς μέτρησιν τῆς περιεκτικότητος τοῦ ὑγροῦ εἰς ἄλας) Στερελλ. (Ἰτέα) Φέρε τὸ γράδο νὰ δοῦμε πόσω γραδῶ εἶν' ἡ ρακὴ μας Α. Κρήτ. Συνών. γ α λ α τ ὀ μ ε τ ρ ο , γ ρ α δ ὀ μ ε τ ρ ο , θ ε ρ μ ὀ μ ε τ ρ ο , μ ο υ σ τ ὀ μ ε τ ρ ο . 5) Μανόμετρον διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ὑπεύθυνος ναύτης παρακολουθεῖ τὴν πίεσιν τοῦ ἀποστελλομένου εἰς τὸν δῦτην ἀέρος, καθὼς καὶ τὸ βάθος εἰς τὸ ὁποῖον ὁ δῦτης εὐρίσκεται Ἐρεικ. Θεσσ. (Τρίκερ.) Χάλκ. 6) Τεκτονικὸν ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποίου καθορίζεται ἡ ἐπίπεδος ἐπιφάνεια ἀντικειμένου Χίος. Συνών. ἀ λ φ ἄ δ ι . 7) Εἶδος πριονίου, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιοῦν οἱ βαρελοποιοὶ διὰ νὰ χαράσσουν τὴν ἐγκοπὴν εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἐπιμήκων σανίδων τοῦ βαρελίου Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.): Οἱ βαγενᾶδες μὲ τὸ γράδο κάνουν τὸ χάντρωμα, γιὰ νὰ κάτση τὸ φούντι (χάντρωμα = ἐγκοπὴ, φούντι = ἡ ἐπίπεδος σανὶς τῶν δύο βάσεων τοῦ βαρελίου) Καλάβρυτ. Συνών. γ ρ α δ ω τ ῆ ρ ι . 8) Ἡ κατ' ἀμφοτέρα τὰ ἄκρα τῶν ἐπιμήκων σανίδων τοῦ βαρελίου (ἡ τῆς κάδης) ἐσωτερικῶς σχηματιζομένη ἀλλαξ, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐφαρμόζεται ἡ περιφέρεια τῶν βάσεων αὐτῶν Κεφαλλ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): Μὲ τοῦ γραδουτήρ' φκειάνουμι τοῦ γράδου, γιὰ νὰ μποῦν τὰ φ'ντώματα (=αἱ βάσεις τοῦ βαρελίου) Αἰτωλ. Συνών. γ ρ α δ ἔ λ ο ς , γ ρ ἄ δ ι , γ ρ ἄ δ ω μ α , γ ρ ἄ δ ω σ η 1 , χ ἄ ν τ ρ ω μ α . 9) Ἐγλυφὴ, ἀλλαξ κατὰ μῆκος εἰς τὸ δπισθεν ἀντίον τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐφαρμόζει ἐπιμήκης ράβδος συγκρατοῦσα τὴν ἄκραν τοῦ στήμονος κατὰ τὴν ὑφανσιν Ἄλόνν. Σκόπ. Συνών. βλ. εἰς λ. γ ρ ἄ δ ω μ α 2 . 10) Ἀλλαξ ἡ χάραγμα ἐπὶ ξύλου ἢ λίθου Ἄλόνν. Σκόπ. 11) Μοῖρα γεωγραφικοῦ πλάτους Γ. Σαχτούρ., Ἱστορικ. ἡμερολόγ., 3.: Ἄντικρυ εἰς τὸ ἐρημονησάκι, ὅπου κεῖνται ἀραδικῶς εἰς τὸ γράδο 36 (= 360 βορ. πλάτος).

γραδολογῶ Καστ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἄ δ ο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λ ο - γ ῶ , περὶ τῆς ὁπ. βλ. G. Hatzid., Glotta 2 (1910), 293 κ.έξ., Ἀθηνᾶ 22 (1922), 247.

Χαράσσω ἀλλακα εἰς τὸ βαρέλιον διὰ νὰ ἐφαρμόσω τὰς βάσεις.

γραδόμετρο τό, Ἄθην. Μακεδ. (Ἄρκοχώρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ρ ἄ δ ο καὶ μ ἔ τ ρ ο .

Γ ρ ἄ δ ο 5, τὸ ὁπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών., ἐνθ' ἄν.

γράδωμα τό, Πελοπν. (Κλουτσινοχ. Παππούλ.) γ ρ ἄ - δ ο μ α Ἡπ. (Πάπιγκ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ α δ ῶ ν ω .

1) Γ ρ ἄ δ ο 9, τὸ ὁπ. βλ., Ἡπ. (Πάπιγκ.) Πελοπν. (Κλουτσινοχ.): Τὸ βαγένι μου ἐσκαδαλίστη 'ς τὸ γράδωμα Κλουτσινοχ. 2) Ἡ εἰς τὸ ἀντίον τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ ἐγλυφὴ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζει ἐπιμήκης ράβδος συγκρατοῦσα τὴν ἄκραν τοῦ στήμονος κατὰ τὴν ὑφανσιν Πελοπν. (Παππούλ.). Συνών. γ ρ ἄ δ ο 10, γ ρ ἄ δ ω σ η 2, γ κ ἄ ρ - δ ι ω μ α 2, π ο τ α μ ὀ ς .

γραδώνω Ἰθάκ. Ναύστ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κλουτσινοχ. Μηλ. Φιγάλ. Χαμάκ.) Στερελλ. (Λεβάδ. Νεοχώρ.) — Δ. Λουκοπ., Γεωργ. Ρούμελ., 64, 460, Πῶς ὑφαίν., 133 — Λεξ. Αἰν. Δημητρ. γραδώνου Εὔβ. (Ἄκρ. Στρόπον.) Ἡπ. (Πάπιγκ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Λεπεν.) ἀγραδώνου Στερελλ. (Ναύπακτ. Τριχων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἄ δ ο .

1) Μετρῶ διὰ τοῦ γ ρ ἄ δ ο υ , ἀραιομέτρου, τὴν πυκνότητα οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἢ τοῦ γάλακτος Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κλουτσινοχ. Χαμάκ.) — Λεξ. Δημητρ. Συνών. γ ρ α - δ ἄ ρ ω 1 . 2) Κατασκευάζω γράδωσιν, ἤτοι χαράσσω τὴν κατ' ἀμφοτέρα τὰ ἄκρα τῶν ἐπιμήκων σανίδων βαρελίου ἢ κάδης ἐγκοπὴν Εὔβ. (Στρόπον.) Ἡπ. (Πάπιγκ.) Ναύστ. Πελοπν. (Μηλ. Χαμάκ.) Στερελλ. (Λεβάδ. Νεοχώρ.) — Λεξ. Αἰν. Δημητρ. Συνών. σ ἔ ρ ν ω , τ ζ ι ν ἄ ρ ω . 3) Αὐλακῶν Ἰθάκ.: Τόνε γράδωσε μὲ τὸ σιᾶ του 'ς μοῦτρα (σιᾶ = σουγιᾶ). 4) Χαράσσω κυκλικῶς κορμὸν δένδρου, ὥστε νὰ διακοποῦν οἱ χυμοὶ καὶ νὰ ξηρανθῇ Πελοπν. (Φιγάλ.) Συνών. χ α ρ α κ ῶ ν ω . 5) Μετβ. καὶ ἀμτβ., ἐνσφηνῶν, ἐφαρμόζω τι κατὰ τρόπον ἀκριβῆ καὶ ἀσφαλῆ Εὔβ. (Ἄκρ. Στρόπον.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Λεπεν. Ναύπακτ. Τριχων.) — Δ. Λουκοπ., Γεωργ. Ρούμελ., 64, 460, Πῶς ὑφαίν., 133: Πρέπ' νὰν τοῦ φέρ 'ς ἔτσ' τοῦ ξ'λόχτ'νου 'π' νὰ γραδῶν' τοῦ ἕνα μὲ τ' ἄλλον Ἄκρ. Τήρα, γράδουσ' καλὰ ἡ νουρά 'ς τοῦ σταβάρ' ἢ θὰ σ' μεῖν' 'ς τὰ χέρια; αὐτόθ. Σ' αὐτὴ γραδῶνει τὸ σωλήνα τοῦ φουσεροῦ ποὺ φέρνει τὸν ἀέρα 'ς τὴ φουφοῦ Δ. Λουκόπ., Γεωργ. Ρούμελ., 64.

γραδωπὸς ἐπίθ. Πελοπν. (Ἐηροκ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ἄ δ ο καὶ τὴν παραγωγ. κατάλ. -ω π ὀ ς . Ἐλαφρῶς ἀνοικτός: Ἡ πόρτα ἦτανε γραδωπὴ.

γράδωση ἡ, Εὔβ. (Κάρυστ. Κουρ. Λιχᾶς) Ζάκ. Κέρκ. Κεφαλλ. Κρήτ. Μακεδ. (Παρθεν.) Μέγαρ. Ναύστ. Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Λίμπερδ. Μεσσην. Τριφυλ.) Σκυρ. γ ρ ἄ δ ω σ' Λευκ. γ ρ ἄ δ ο υ σ' Ἄλόνν. Εὔβ. (Στρόπον.) Ἡπ. (Πάπιγκ.) Θεσσ. (Πήλ.) Στερελλ. (Ἰτέα)

Ἐκ τοῦ Βυζαντ. οὐσ. γ ρ ἄ δ ω σ ι ς . Διὰ τὴν ἐτυμολ. βλ. καὶ Π. Φουρίκ., Λεξικογρ. Ἄρχ. 6 (1923), 426-430.

1) Γ ρ ἄ δ ο 5, τὸ ὁπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών., Ἄλόνν. Εὔβ. (Λιχᾶς Στρόπον.) Ἡπ. (Πάπιγκ.) Θεσσ. (Πήλ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Λευκ. Μακεδ. (Παρθεν.) Μέγαρ. Ναύστ. Πελοπν. Σκυρ. Στερελλ. (Ἰτέα): Φκειάσ' τ' γράδωσ' βαθειά, νὰ μὴ σ' φύβῃ' ἢ φ'δωσά (= ἡ βάσις τοῦ βαρελίου) Λευκ. Προζυμώνουν τὴ γράδουσ' Στρόπον. 2) Γ ρ ἄ δ ω μ α 2, τὸ ὁπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών, Εὔβ. (Κάρυστ. Κουρ.) Μέγαρ. Πελοπν. (Μεσσην.): Ρίχνουνε νερό μέσα 'ς τὴ γράδωση τοῦ ἀντιοῦ Κάρυστ. 3) Πᾶσα διὰ τοῦ γ ρ α δ ω τ η ρ ἰ ο υ

